

1. Cbjekt

KAMIENICA

1663/1

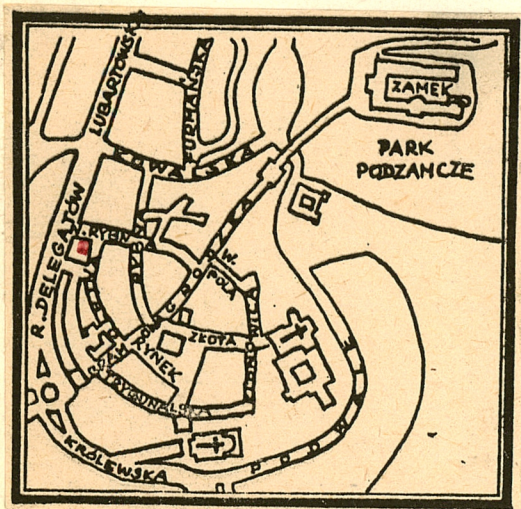
2. Czas powstania

zapewne w latach
1825-26

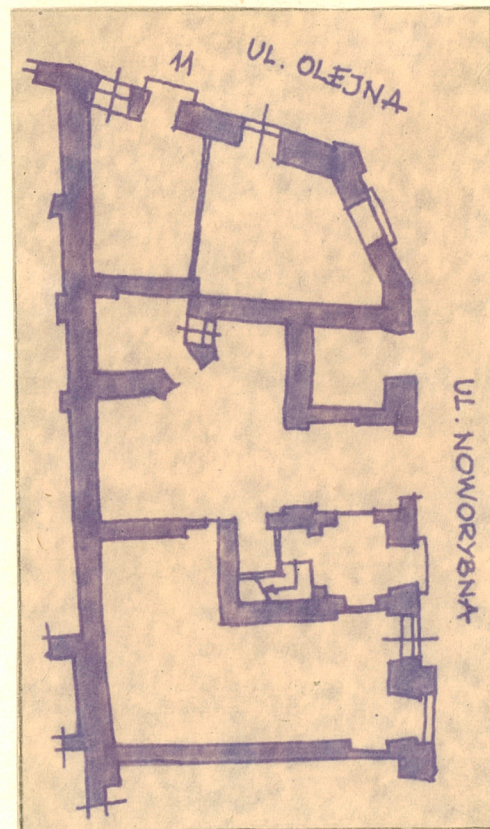
3. Miejscowość

Lublin

11. Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty

autor zdjęć Anna Jamiołkowska
data wykonania 1980
miejsce przechowywania negatywów B02 Lublin

4. Adres ul. Olejna 11 /dawna
Olejna 70/.

nr hipoteczny [redacted]

5. Przynależność administracyjna

województwo lubelskie

gmina - pow. miejski

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Lublin

7. Przynależność administracyjna
przed 1.VI.1975

województwo lubelskie

powiat -

8. Właściciel i jego adres

Budynek państwowy

9. Użytkownik i jego adres

Budynek mieszkalny - MZBM
w parterze sklepy.

10. Rejestr zabytków w ramach układu
urbanistycznego

Nr A/153 data 21.01.1967 r.

A/550

28.12.1971

12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu.

Kamienica wybudowana na narożnym placu przy ul. Olejnej i Rybnej /Rybna 8/, zapewne w latach 1825-26. Do 1846 r. była własnością Rzepeckich, od 1856 r. Emilii Niewiarowskiej, od 1865 r. Berka Baumfelda i Marii z Baumfeldów Rottenberg. Od 1869 r. należała do Karoliny Kałużyńskiej, a od 1879 r. do Edwarda Porazińskiego. W 1903 r. właścicielami zostali Rozenblatowie, Rubinsztainowie i ich spadkobiercy. W 1960 r. nieruchomość przejął Skarb Państwa.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrze wyposażenie, instalacje)

Kamienica na rogu ul. Olejnej i Noworybnej, ze ściętym narożnikiem, dwupiętrowa, podpiwniczona, dwutraktowa, z jednotraktowym przedłużeniem od strony ul. Noworybnej. Na osi budynku przejazd na małe podwórko obudowane ponadto drugą oficyną boczną jednotraktową i tylną dwutraktową, w której klatka schodowa drewniana z wyjściami na każdej kondygnacji na nowsze ganki murowane, obiegające podwórko. Stropy płaskie. Elewacje ujednolicone, trzy i czteroosiowe, rozczłonkowane i zwieńczone słabym gzymsem oraz nad parterem pasem fryzu, w którym podokienniki okien I piętra ujętych w płaskie obramienia. Elewacje tylne ślepe, bez podziałów.

14. Kubatura 1400 m ³	15. Powierzchnia użytkowa 185 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne mieszkalne	17. Użytkowanie obecne mieszkalne
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Stan zachowania średni. - Fundamenty: wymagają podsadzek - Ściany zewnętrzne - stan średni - Ściany wewnętrzne - stan średni - Sklepienia - stan średni - Stropy - stan średni - Konstrukcja dachu - stan średni - Pokrycie dachu: blacha, stan dobry - Wyposażenie: XIX-wieczna stolarka, balustrady, ganki, stropy belkowe - do zachowania. - Instalacje: wod.-kan., elektryczna, gazowa, ogrzewanie piecowe.	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie Remont kapitalny po przeprowadzeniu badań architektonicznych.			

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

22. Bibliografia

- Studium historyczno-urbanistyczne do planu szczegółowego śródmieścia Lublina, Lublin 1969, /praca zbiorowa/.
- Bibliografia Lubelszczyzny, 1944-64, Cz. I, Lublin 1967.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

24. Uwagi różne

25. Wypełnił

Generalny Projektant
d/s Rewaloryzacji Starego Miasta
w Lublinie

mgr inż. arch. Jadwiga Jamiołkowska

mgr Wojciech Kozłowski
1979-80.

26. Sprawdził

1. Miejscowość	LUBLIN	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres Kamienica ul. Olejna 11 (parcela narożna: ul. Olejna 11, ul. Rybna 8, ul. Noworybna 3)	6. Zawartość załącznika pkt 12. Historia obiektu pkt 18. Prace budowlane i konserwatorskie
2. Gmina	Lublin		
3. Powiat	m. Lublin		
4. Województwo	lubelskie		

Obecna kamienica wzniesiona została na reliktach kamienicy staropolskiej istniejącej od końca XVI w., która zawaliła się w 1684 r.

Udokumentowana historia parceli przy ul. Rybnej 8, Noworybnej 3, Olejnej 11 rozpoczyna się w 1577 r. Parcela usytuowana była narożnie i posiadała całkowicie drewnianą zabudowę. Zabudowa murowana zaistniała w l. ok. 1579-ok. 1596, gdy właścicielem był Jakub Petkowski. Kolejnym właścicielem był Walenty Chartorius Foltyn. Ok. 1606 r. zabudowę zniszczył pożar, brak przekazów – w jakim zakresie. Od 1684 r. do 1783 r. brak przekazów o istnieniu zabudowy na w/w parceli, być może plac pozostawał niezabudowany. W 1783 r. (przekaz ikonograficzny) istnieje tu dom drewniany, następnie informacje o jego złym stanie pochodzą z 1823 r.

Parcelę wraz z domem nabył w 1 ćw. XIX w. Antoni Dobrzelewski i rozpoczął budowę domu murowanego na istniejących piwnicach oraz z wykorzystaniem ściany domu na sąsiedniej parceli (ob. Ryba 6). W 1870 r. w skład zabudowy parceli wchodziła kamienica frontowa i dwie drewniane komórki. Wg przekazu z 1870 r. (właścicielką była Karolina Kałużyńska) rozbudowano kamienicę, która po nadbudowie w l. 1880-86 przetrwała w takim stanie do czasów obecnych. Dom zajął wschodnią i środkową część parceli zamykając narożnik ulic Rybnej i Noworybnej. W 1880 r. była to 2-kondygnacyjowa kamienica przekryta mansardowym dachem krytym blachą, posiadająca jedną klatkę schodową. Nie istniała wówczas obecnie istniejąca oficyna. W miejscu drewnianych komórek wzniesiono budynek murowany. W l. 1879-1903 nieruchomość była własnością Edwarda Porazińskiego.

W latach 1880-86 zaszły zmiany: nadbudowano kamienicę o 1 piętro, dach był mansardowy, kryty blachą, w połaci znajdowało się 6 lukarn z daszkami dwuspadowymi oraz 3 małe okienka o nieznanej z przekazów formie. Układ wnętrza dwóch niższych kondygnacji pozostawał bez zmian od 1880 r. Z tego okresu pochodzi balkon z żeliwną balustradą i wazony wieńczące pilastry elewacji. Na podstawie przekazów z 1880 r. wiadomo, że część pomieszczeń I i II piętra posiadała wystrój w postaci kominków i „ozdobnych” podłóg.

W okresie 1880-86 zbudowano oficynę na niezabudowanej dotychczas części parceli i w miejscu komórek, zamknięto tym samym narożnik ulic Noworybnej i Olejnej. Był to budynek murowany z cegły, otynkowany, 2-kondygnacyjny, z dachem krytym blachą, z trzema lukarnami, balkonem na 1 piętrze. Powstało małe wewnętrzne podwórze. Obecnie - oficyna to budynek Olejna 11 oraz dwie skrajne osie z prawej strony kamienicy Noworybna 3.

W 1886 r. zabudowę parceli tworzyły także kloaki na wewnętrznym podwórzu w budynku 2-kondygnacyjowym murowano-drewnianym.

Ok. 1936 r. przebudowano strych kamienicy na mieszkalne poddasze (z przebudową konstrukcji dachu) oraz nadbudowano oficyną o 1 piętro i mieszkalne poddasze – prawie do wysokości kamienicy. Zbudowano wówczas drewniane ganki komunikacyjne zewnętrzne wzdłuż elewacji od podwórza. Ujednolicono formę architektoniczną kamienicy i oficyny. W 1936 r. kamienica z oficyną wyposażone były w elektryczność, wodociąg, ogrzewanie piecowe, trzony kuchenne. Istniały 2-kondygnacyjne piwnice, z których jedna pełniła funkcje mieszkalne. Podwórze było wybetonowane. W l. 1958-59 budynek był częściowo remontowany, wymieniono także nawierzchnię podwórza na asfaltową.

Remont kapitalny przeprowadzony w 1963 r. objął: przemurowania spękanych ścian, zabiegi odgrzybiające, wymianę stropów na ogniotrwałe (z pozostawieniem drewnianych na strychu), wymianę drewnianych ścianek działowych na nowe z płyt wiórowo-cementowych, wymianę drewnianych ścianek szczytowych mansardowego dachu (z dociepleniem), wymianę drewnianych galerii komunikacyjnych na betonowe z metalowymi poręczami, wymianę stolarki okiennej i drzwiowej, wymianę pieców i trzonów kuchennych, wykonanie nowych posadzek, otynkowanie całego budynku, budowa nowych komórek.

W 1965 r. pokryto dachy blachą ocynkowaną ułożoną w „karo”. W 1968 r. wymieniono część ścianek działowych, podłóg, pieców oraz stolarki okiennej i drzwiowej.